

Astăzi, Marti, 14 Ianuarie, 2025

Odovania praznicului Botezului Domnului

Sf. Cuv. Mucenici din Sinai și Rait

Sf. Nina, luminătoarea Georgiei

Evrei 9

⁸ Prin aceasta Duhul Sfânt ne deschide ochii că drumul către altar¹ nu era limpede arătat, atâta vreme cât primul cort încă mai stătea în picioare.

⁹ Aceasta era o parabolă² pentru timpul de astăzi, cum că sunt daruri și jertfe care nu au putere să ducă la desăvârșire conștiința celui ce slujește,

¹⁰ ele fiind doar legiuri despre mâncăruri, despre băuturi, despre felurite spălări, puse pentru trup până la vremea îndreptării.

¹¹ Dar Hristos, Arhiereu al bună-tăților celor viitoare, venind prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit – nu făcut de mână, adică nu din zidirea aceasta –,

¹² a intrat o dată pentru totdeauna în sfânta-sfintelor, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, aflându-ne nouă răscumpărare veșnică.

¹³ Fiindcă dacă sângele de țapi și de tauri și cenușa de junincă, stro-pindu-i pe cei întinați, îi sfințește prin curățirea trupului,

¹⁴ atunci sângele lui Hristos, cel ce fără prihană prin veșnic Duh I s'a adus lui Dumnezeu, cu cât mai mult va curăți conștiința voastră de faptele cele moarte, ca să-I slujiți Dumnezeului-Celui-Viu!

¹⁵ Și iată pentru ce este El Mijlocitor al unui nou testament: ca prin moartea pe care El a suferit-o spre a răscumpăra greșalele de sub întâiul testament, să primească cei chemați făgăduința moștenirii veșnice.

¹⁶ Căci acolo unde este testament trebuie neapărat să fie arătată moartea celui care l-a făcut.

¹⁷ Un testament își capătă puterea de la morți, dat fiind că el nu are nici o putere câtă vreme cel ce l-a făcut trăiește.

¹⁸ Ca urmare, nici cel dintâi n'a fost sfințit fără sânge.

¹⁹ Într'adevăr, după ce Moise i-a rostit întregului popor toate po-

¹ Către sfânta-sfintelor.

² = Un simbol; un fapt cu tâlc.

runcile după lege, a luat sângele vițelilor și țapilor, cu apă și cu lână roșie și cu isop, a stropit și cartea însăși, și pe tot poporul,

²⁰ și a zis: Acesta este sângele legământului pe care Dumnezeu l-a poruncit pentru voi!

²¹ Și tot așa a stropit cu sânge cor-tul și toate vasele pentru slujbă.

²² După lege, aproape toate se curățesc cu sânge, și fără vărsare de sânge nu există iertare.

²³ Trebuia deci ca, pe de-o parte, pecețile³ celor cerești să fie curățite prin acestea și, pe de alta, cele cerești însele să fie, dar prin jertfe mai bune decât acestea⁴.

Marcu 8

²² Și au venit la Betsaida. Și au adus la dânsul un orb și l-au rugat să Se atingă de el.

²³ Și luându-l pe orb de mână, l-a scos afară din sat; și scuipând pe

³ Ca și la 8, 5: copiile, amprentele realităților cerești.

⁴ În altă formulare: „Dacă deci era necesar ca urmele realităților cerești să fie purificate prin astfel de rituri, realitățile cerești se cereau ele însele purificate, dar prin jertfe mai bune decât acestea de jos”. În fapt, cele cerești nu sunt impure („curățirea” lor având doar un aspect inaugural), dar întreaga frază e o figură de stil oratoric.

ochii lui și punându-și mâinile pe el, l-a întrebat dacă vede ceva.

²⁴ Și el, ridicându-și ochii, a zis: „Văd oamenii umblând, îi văd ca pe niște copaci...”.

²⁵ După aceea a pus iarăși mâinile pe ochii lui și el a văzut bine și și-a revenit și pe toate le vedea limpede.

²⁶ Și l-a trimis la casa sa, zicându-i: „Să nu intri în sat, nici să spui la cineva din sat”⁵.⁶

Tâlcuire

Pe orbul din Betsaida, Domnul nu l-a vindecat dintr-o dată, ci la început nedeplin, apoi deplin și abia atunci a început orbul să vadă totul limpede.

De ce a făcut Domnul așa, numai El știe. Noi însă vom trage de aici următorul învățământ: dacă Domnul a socotit că trebuie să vindece treptat vederea trupească, cu cât mai mult este nevoie de acest lucru în privința luminării

⁵ Satul era Betsaida, dar orbul nu locuia acolo.

⁶ Sfânta Scriptură versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

ochilor noștri. În perioada patriarhilor, revelația dumnezeiască avea un caracter foarte simplu; în perioada Legii, ea a devenit mai complexă și mai amănunțită; în perioada noastră creștină, ea este încă și mai amănunțită și mai înaltă. Dar lucrurile se termină, oare, aici? Pe pământ nu te aștepta la lucruri înalte, le vei afla dincolo. Doi Sfinți Apostoli ne încredințează de aceasta: Sfinții Ioan și Pavel. Acum vedem totul ca printr-un geam mat; dincolo, vom vedea totul limpede, însă și dincolo vor fi trepte ale luminării minții, întrucât cunoașterea lui Dumnezeu nu are hotare. Pe pământ, revelația dumnezeiască e încheiată; n-ai de ce să visezi la lucruri mai înalte; avem toate lucrurile care ne trebuie; însușește-ți-le și trăiește prin ele. Revelația creștină nu mai făgăduiește o nouă revelație, ci numai faptul că Evanghelia va fi cunoscută în întreaga lume, fapt care va însemna și sfârșitul rânduiei de acum a lucrurilor. Atunci, credința va slăbi, dragostea se va împuțina, viața va deveni o povară, și bunătatea lui Dumnezeu va pune capăt lumii.⁷

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.